

Ministeren

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Medlem af Folketinget Uffe Elbæk (UFG) har den 21. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. S 632 til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål S 632:

Hvad mener ministeren om de bureaukratiske procedurer, man skal igennem for at skaffe bevis for dansk indfødsret?

Svar:

1. Jeg bemærker, at spørgsmålet er foranlediget af artiklen "Studerende: Den danske stat gør mig til andenrangsstatsborger" af 19. december 2020 i Politiken. Jeg kan og vil ikke kommentere på konkrete sager, men jeg vil gerne oplyse lidt om de bagvedliggende regler.

Helt overordnet har jeg forståelse for, at de procedurer, der bliver administreret efter, kan forekomme bureaukratiske for personer, der har haft eller har bopæl i Danmark og søger om bevis for bevarelse af dansk indfødsret. Reglerne og administrationen skal selvfølgelig være udtryk for sund fornuft. Jeg er derfor altid åben for at drøfte forenklinger af reglerne og unødige rigide procedurer.

Det skal dog ske på en sådan måde, at det fortsat sikres, at der foreligger den fornødne dokumentation, således at Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke udsteder et bevis for dansk indfødsret til en person, som enten aldrig har erhvervet dansk indfødsret, eller som senere har fortabt sin danske indfødsret.

2. Når Udlændinge- og Integrationsministeriet modtager en ansøgning om bevis for bevarelse af dansk indfødsret fra en borger, der er født i udlandet, skal ministeriet først vurdere, om ansøgeren har erhvervet dansk indfødsret, og derefter vurdere, om ansøgeren har bevaret sin danske indfødsret efter det fyldte 22. år.

I forbindelse med behandlingen stilles der – alt afhængig af, hvor borgeren er født – visse krav til dokumentationen for erhvervelsen af dansk indfødsret.

29. december 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 24162
Akt-id 1488767

Borgere, der er født i en række lande uden for Europa, stilles over for ét dokumentationskrav, mens borgere, der er født i de fleste lande i Europa og enkelte andre lande, stilles over for et andet dokumentationskrav. Dette skyldes, at ikke alle dokumenter udstedt i lande uden for Europa umiddelbart kan anerkendes i Danmark, da der kan være lande, hvor der er en lettere adgang til uægte dokumenter.

Ansøgere om bevis for bevarelse af dansk indfødsret, der er født i en række lande uden for Europa, bliver derfor anmodet om at dokumentere slægtskabet mellem sig selv og forældrene ved en originale fødselsattest med apostillepåtegning eller legalisering med henblik på en forelæggelse for Familieretshuset, der vurderer, om slægtskabet kan anerkendes efter dansk ret. Hvis der ikke kan skaffes den fornødne dokumentation, kan det være nødvendigt i visse tilfælde at få foretaget DNA-undersøgelse for at få verificeret slægtskabet.

Det er fast praksis i Udlændinge- og Integrationsministeriet, at hvis der indsendes en dansk fødsels- eller dåbsattest for et barn født i et land, hvor den originale fødsels- og dåbsattest fra det pågældende land ville skulle forelægges for Familieretshuset med henblik på en vurdering af, om slægtskabet kan anerkendes efter dansk ret, vil den danske fødsels- og dåbsattest alene blive lagt til grund af ministeriet, hvis der i forbindelse med udstedelsen af den danske fødsels- og dåbsattest er foretaget en prøvelse af slægtskabet, som ministeriet kan lægge til grund.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets forståelse, at hvis der er tale om børn født i ægteskab, tjekkes det alene af myndighederne, om barnets forældre i CPR fremtræder som gift forud for udstedelsen af den danske fødsels- og dåbsattest. Hvis barnets forældre i CPR er anført som gift, lægges dette til grund, og barnet vurderes at være barn af de anførte forældre. Der foretages i øvrigt ingen prøvelse af, om slægtskab og/eller ægteskab kan anerkendes efter dansk ret. Angivelsen af "hustru" i en fødsels- og dåbsattest er således ikke udtryk for, at der i forbindelse med udstedelse af attesterne er foretaget en prøvelse af, om ægteskabet mellem barnets forældre kan anerkendes i Danmark efter dansk ret.

Det betyder, at Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke efter den nuværende faste praksis kan lægge en dansk fødsels- og dåbsattest til grund, hvis den er udstedt på baggrund af en fødselsattest fra et land, hvis fødselsattester ikke umiddelbart anerkendes i Danmark, og hvis forældrene er anført som gift i CPR. I stedet indhentes den originale attest udstedt af fødselslandet med apostillepåtegning eller legalisering, som forelægges Familieretshuset efter sædvanlig procedure. Som alternativ til dette tilbyder ministeriet, at ansøgeren om bevis for dansk indfødsret kan medvirke til en DNA-undersøgelse.

3. Udlændinge- og Integrationsministeriet er løbende opmærksom på, om praksis på området for bl.a. bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret kan forbedres og gøres mere effektiv.

Som et resultat heraf har Udlændinge- og Integrationsministeriet f.eks. primo 2018 indført en ny og mere smidig proces for ansøgere, der er født i Israel. Ministeriet

indhentede et juridisk responsum fra en israelsk advokat angående retsvirkningerne af israelske fødselsattester. Det har bevirket, at ministeriet selv kan vurdere slægtskab, hvilket har givet en langt hurtigere sagsbehandlingstid for denne gruppe af ansøgere.

Ministeriet har endvidere i december 2019 af hensyn til bl.a. ønsket om en øget effektivisering indført elektronisk behandling af ansøgninger om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret. Dette indebærer, at indkomne ansøgninger oprettes i ministeriets sagsstyringssystem, hvor sagerne også efterfølgende behandles, hvilket giver en procesoptimering. Sagerne samles elektronisk i forskellige kategorier, alt efter hvor i processen sagerne er, hvilket giver et større overblik over sagerne.

Herudover har Folketingets Ombudsmand i en årrække og frem til 2019 haft opmærksomhed på bl.a. den gennemsnitlige sagsbehandlingstid og antallet af verserende sager for den pågældende sagsgruppe. Ministeriet indførte i den forbindelse flere tiltag for bl.a. at imødekomme ombudsmandens kritik på området, herunder at alle indkomne ansøgninger om bevis for og/eller bevarelse af dansk indfødsret screenes med henblik på i umiddelbar forlængelse af screeningen at afgøre ukomplicerede sager. Tiltagene har bevirket, at antallet af verserende sager og den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er nedbragt, hvorfor ombudsmanden den 3. september 2019 orienterede ministeriet om, at ombudsmanden ikke ville foretage sig yderligere i sagen.

Afslutningsvist kan jeg nævne, at der i år frem til den 18. december 2020 er blevet udstedt 1264 beviser for dansk indfødsret eller bevis for bevarelse af dansk indfødsret. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid var i samme periode i 2020 140 dage. Til sammenligning kan nævnes, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2017 var 341 dage, i 2018 232 dage og i 2019 157 dage. Hvis ansøgeren er født i et land, som ikke indebærer, at der skal ske en forelæggelse for Familieretshuset, vil ansøgningen typisk kunne blive behandlet væsentligt hurtigere end den gennemsnitlige sagsbehandlingstid. Ansøgerne bliver vejledt om reglerne på Udlændinge- og Integrationsministeriets hjemmeside og i selve ansøgningsskemaerne, ligesom der er ugentlig telefontider, hvor ansøgerne kan tale med en sagsbehandler.

Mattias Tesfaye

/

Nicolai Holm Larsen